

VZPOMĀNKY NA TĀBOR

PondĀlĀ-, 14 zĀřĀ- 2009

Lěto skonĀilo a vypadĀ to, Āže se všim všudy. Na jednu stranu mi to není lěto ani trochu. Škola a zejména jistĀ ĀTMĀd mĀ nĀco do sebe. Pravidelně vstĀvĀnĀ, vyuĀovĀnĀ, obĀdy ve školnĀ jĀdelnĀ, druĀina, odpolednĀ krouĀky - to vše mĀ zbavuje nutnosti bavit svě dĀti. ZbĀvĀ nĀm na sebe vlastnĀ tak mĀlo Āasu, Āže mĀm pocit, Ā se to všechno kolem ĀTMĀtempem pĀTMĀmo dĀsivĀm.

A jĀ si najednou uvĀdomĀm, Āže moje dcera uĀ mi dosahuje k ramenĀm a synĀek zaĀal takě klukovatĀt a to docela ostĀme. Jedině milounkě co mi ještĀ zĀstalo, je mĀj roĀnĀ benjamĀnek, ale toho takě dlouho u sukniĀ neudrĀĀm. mi Markětka pĀTMĀnesla fotky z tĀboru. Zasedli jsme všichni kolem poĀĀtaĀe a spustili. PĀTMĀed nĀmi se otevĀTMĀlo travnatě nĀmĀstĀ lemovaně stany s podsadami a vlajkovĀm stoĀĀrem uprostĀTMĀed a nejen to. S tĀm všim se mi otevĀTMĀlo i moje vlastnĀ dĀtstvĀ. A tak jsem mĀsto svĀch dĀtĀ pĀTMĀi rannĀm nĀstupu vidĀla ve špinavĀch teplĀkĀch neĀesanĀmi vlasy sama sebe. A najednou jsem jim zaĀala tak trochu zĀvidĀt. A moĀnĀ bych kousla i tu nepĀTMĀjemnou rozcvĀku v zamlĀeněm chladněm rĀnu. ZĀvidĀla jsem bezprostĀTMĀednĀ zĀbavu, hry, kolektivnĀ sporty, nedĀleĀ a holĀĀi kamarĀdstvĀ. Fotky mi ubĀhaly pĀTMĀed oĀĀima a jĀ si v duchu ĀTMĀkala, jak je hroznĀ fajn, Āže tohle všechno uĀijĀ a Āže bylo vlastnĀ hroznĀ fajn, Āže i jĀ sama jsem mĀla tu moĀnost.

Mates vedle mĀ spokojenĀ doĀvĀkval veĀeĀTMĀi a vyhledĀval na kaĀdě foteĀce svoji vystĀTMĀhanou hlavĀku a netoouška. Zhruba po padesĀti fotkĀch jsem si všimla, Āže toĀil poĀTMĀd jedno jedινě pruhovaně triĀko, teplĀky, mikinu a moc bych nedala za to, Āže v tomhle seznamu figurovaly i trenky a ponoĀky... KdyĀ jsem mĀ nĀjakou takovou nejapnou poznĀmku, stran jeho nemĀnněho obleĀenĀ, jen mi nadšenĀ pĀTMĀikyvoval: „No, mami, jĀ jsem chodil poĀTMĀd v jedně mikinĀ a teplĀkĀch a byl jsem pĀknĀ zaprasenĀ, jako prase". KdyĀ jsem namĀtla, Ā jsem mu nabalila plnou tašku Āistěho, voĀavěho obleĀenĀ, jen pohrdĀvĀ mĀchl rukou, s tĀm, Āže on toho prostĀ moc nespotĀTMĀebuje. ... Dcerka se sice rĀda parĀdĀ a zdobĀ jako kaĀdĀ holĀĀka, ale je to tak trochu princezna z pralesa a nĀ po sobĀ rĀda nechĀvĀ stopy v podobĀ ponoĀek, prĀzdnĀch obalĀ od jogurtĀ a vĀbec všeho. Jednoduše, tak jak jĀ to odpadne od ruk, jak ĀTMĀkĀvĀ moje maminka. PĀTMĀesnĀ proto jsem jĀ napsala podrobnĀ se toho, co mĀ na tĀbor zabaleno, vloĀila do eurosloĀky a nalepila zevnitĀTMĀ na vĀko od kufĀTMĀku. NĀkolikrĀt jsem jĀ kladla nĀ srdce, Āže to, co mĀ na seznamu musĀ pĀTMĀivězt zpĀtky. Všechno dovezla zpĀtky, holĀĀka moje zlatĀ, všechno. A navĀc, jako bonus pro maminku, ještĀ jedny punĀochĀĀe a plĀštĀnku. Doposud jsme nepĀTMĀišli na to, komu je, nejspĀš v zĀchvatu neorganizovaněho balenĀ, uzmula.

... UrĀitĀ si to bĀjeĀnĀ uĀĀili, soudĀ podle podrobněho popisovĀnĀ, kaĀděho a všeho co se na fot dĀlo. NavzĀjem se pĀTMĀekĀTMĀkovali a okĀTMĀkovali, aĀ jsem z toho samotněho dĀvĀnĀ byla űplnĀ unavenĀ. Je opravdu t soustĀTMĀedit na to, co vĀm jeden ĀTMĀkĀ, kdyĀ ten druhĀ vĀs do toho tahĀ za rukĀv, ĀukĀ na rameno a stihne bĀhem jedně holě vĀty zakĀTMĀĀet padesĀtkrĀt mami. Nakonec jsem to uzavĀTMĀela otĀzkou, jestli pojedou za rok znovu. Na to mi poprvě jednohlasnĀ odpovĀdĀli, Āže jasnĀ a tĀm to bylo všechno uzavĀTMĀeno. Super. TĀTMĀeba budou potĀTMĀel pomocnou sĀlu do kuchynĀ... Paula TĀBORY... pĀTMĀipadnĀ dĀTMĀive pionĀrskě tĀbory... UrĀitĀ na nĀ vzpomĀnĀte. BuĀ to, jak to proĀĀivaly vaše dĀti. Kudlanky a kudlĀnci, urĀitĀ mĀte podobně (nebo horši - jĀ rozhodnĀ) vzpomĀnky, zĀĀitky; tak napište a pošlete do redakce - aĀ se potĀši i ostatnĀ :-)))!d@niela